

El president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, i el líder de l'oposició, Artur Mas, es feliciten per l'acord assolit.

Adéu a la LOFCA. Per altra banda, el model proposat consagra una relació bilateral amb l'estat, tot i que amb alguns matisos, de manera que desapareix qualsevol referència a la llei orgànica de finançament de les autonomies (LOFCA), perquè es blinda el model apel·lant al principi de "proximitat i subsidiarietat", pel qual l'Estatut és d'aplicació preferent en cas de conflicte normatiu amb la legislació de l'estat. Paral·lelament, no hi haurà supeditació de Catalunya al Consell de Política Fiscal i Financera, integrat pels disset territoris de l'estat i Ceuta i Melilla, ja que s'ha establert que el desenvolupament del model de finançament correspon a una comissió mixta d'Assumptes Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat. Aquesta s'haurà de crear en el termini de mig any després de l'aprovació definitiva de l'Estatut. Amb aquesta fórmula s'estableix una redacció prou genèrica per satisfer totes les parts: en comptes de fer menció a la Comissió de Política Fiscal que feia el tripartit, defensant la multilateralitat, s'estableix que la comissió estat-Generalitat no queda vinculada explícitament als acords de govern en la mesa d'autonomies, sinó als que "puguin subscriure's en institucions i organismes de caràcter multilateral". Així, si bé és cert que les relacions per establir el model seran bilaterals, s'obre la porta a altres acords de ca-

ràcter més ampli. Cal recordar, però, que el model aprovat a l'Estatut és només una norma genèrica, les línies generals d'un model que s'haurà de desenvolupar posteriorment.

Finançament local, el darrer escull. La capacitat d'intervenció de la Generalitat en les finances dels ens locals va ser pactada a darrera hora. En tot el procés de negociació, la fórmula de CiU de tenir competència exclusiva perquè els diners destinats els gestionés el Govern català i no l'espanyol va topar amb l'oposició frontal dels alcaldes socialistes i va provocar greus tensions. La fórmula final atribueix a la Generalitat capacitat legislativa per establir tributs locals, així com la tutela financera exclusiva sobre els governs locals, respectant l'autonomia que els concedeix la Constitució. Pel que fa a l'estat, manté una quota de poder en l'àmbit de les normes amb rang de llei.

Ara l'Estatut sortirà del Parlament de Catalunya en direcció cap a Madrid. Després de l'encaixada de mans de Pasqual Maragall i Artur Mas, diversos diputats de Convergència i Unió asseguraven que, qui més qui menys, és conscient que a Madrid "no passara", però aquesta ja és una altra batalla.

Gemma Aguilera

El portaveu adjunt del PSPV-PSOE i principal negociador de l'Estatut valencià d'aquest partit, Antoni Such, demana "respecte a la decisió del Parlament català, que estiga dins del marc de la Constitució i que avance en la solidaritat entre les comunitats autònomes. Si hi ha coses clarament anti-constitucionals, esperem que es modifiquen al Parlament espanyol amb el consens de les forces polítiques catalanes". Such posa com a exemple el finançament: "El model pel qual nosaltres apostem és multilateral per garantir-ne la solidaritat; en canvi, aquest model seria de privilegi i podria portar a problemes a l'hora de la distribució dels recursos econòmics." No troba tants problemes en la inclusió del terme "nació", ja que "la Constitució parla de nacionalitats i regions, i al diccionari comprovem que nacionalitat i nació és el mateix, per tant". En comparació amb l'Estatut valencià, Such indica que "el sistema d'elaboració ha estat completament distint, i, a banda d'això, l'única gran diferència és el sistema de finançament; la resta és gairebé idèntic".

Joan Ribó, portaveu d'Esquerra Unida - l'Entesa a les Corts valencianes i que també va formar part del reduït equip negociador de la carta magna del sud, critica els que ja s'han llançat a anatematitzar l'Estatut català: "Molts diuen que és anticonstitucional tot allò que no cap en la seua mentalitat centralista, tot i que càpiga a la Constitució. Reformar lleis orgàniques no ho és, d'anticonstitucional." Respecte al concepte de nació, Ribó ho veu "evident", i afegeix que "no és contradictori que Catalunya i Espanya siguin nacions". Quant al finançament, es mostra com un "fervent partidari del concert econòmic solidari, amb una solidaritat transparent". Ribó desitja "que la gent compare els estatuts valencià i català, un text de mínims davant d'un de primera. L'Estatut català baixarà els fums al senyor [Francesc] Camps, perquè deixa al descobert les mediocritats de l'Estatut valencià".

Enric Morera, secretari general del Bloc Nacionalista Valencià, parla de "satisfacció i enveja, és un bon Estatut, a diferència del valencià". Creu que "CiU ha arribat al màxim que es podia, i ara Zapatero haurà de complir la seua paraula, perquè del Parlament de Cata-

Expectació i emoció

La majoria de partits polítics del País Valencià i les Illes Balears troben històric el pacte català, però senten curiositat per què passarà a Madrid.

lunya ha eixit un consens molt ample". Al voltant de la constitucionalitat del text, Morera opina que "dins de mentalitats obertes, hi cap, està en la línia de l'Espanya plural". La definició de nació, en aquest sentit, "és una manera d'estar a gust a l'estat". El líder del Bloc destaca el blindatge de competències "és fonamental, perquè ja hem vist com actuen PP i PSOE en la llei de bases, el Tribunal Constitucional o amb les noves competències europees" i el finançament "molt positiu", alhora que exigeix que s'aplique el que ell

Les Illes, alerta. Miquel Rosselló, portaveu parlamentari d'Esquerra Unida - Els Verds, expressa "una gran satisfacció": Sobretot per dos motius que em semblen fonamentals per a tots. Primer, perquè és la primera passa seriosa, profunda cap a l'estat federal que nosaltres hem defensat sempre: anar fent-lo de baix a dalt, que cada comunitat autònoma decideixi com vol relacionar-se amb l'estat espanyol. Segon, perquè l'acord català mostra el camí de solució al conflicte del País Basc en uns moments en què era imprescindible de-

és necessària la reforma constitucional perquè pugui encaixar la realitat d'un estat compost per diverses nacions".

Al seu torn, Joan Lladó, president d'ERC-Illes, indica: "Pel que fa al futur, serà divertit veure què passa al Congrés, perquè per a un sector del PSOE deu ser difícil d'empassar. El més interessant, al marge, serà veure què passa a Balears. El PP ha dit que faria el mateix que fessin 'els catalans', bé doncs, ja ho saben: ara veurem si van de veres o no. I pel que fa al PSOE, li haurà arribat també el moment de la veritat, de demostrar si és o no federalista. Nosaltres el que és segur és que quan arribi l'Estatut balear a Madrid l'esmenarem a l'alça i serà el moment en què PP i PSOE quedaran retratats."

Finalment, Gabriel Vicens, secretari general del Partit Socialista de Mallorca (PSM), afirma: "Allò que s'ha aprovat ho veim amb molta il·lusió. És molt potent. Ara veurem què diu Madrid i veurem si a la fi s'atreveixen o no a re-

Miquel Roselló (EU-EV), Gabriel Vicens (ERC-Illes), Agustí Cerdà (ERPv), Enric Morera (Bloc), Joan Ribó (EU-L'Entesa) i Antoni Such (PSPV-PSOE).

considera "la broma Camps", en referència amb la clàusula que permetria al País Valencià demandar qualsevol nova competència d'una altra autonomia.

Per la seua banda, el diputat valencià d'ERC al Congrés de Diputats, Agustí Cerdà, es confessa "molt emocionat, perquè a la fi tots han fet pinya pel país. No és l'estació d'arribada, però és un gran pas". Continuant amb els símils ferroviaris, Agustí Cerdà apunta que "hem passat el tram més difícil, la cohesió nacional suficient per projectar el país; ara queda una batalla difícil a Madrid, però el camí ja s'ha encetat, i molt bé". Des del punt de vista negatiu, el diputat alerta que ara "intentaran castigar l'Estatut valencià, perquè amb el català no poden trencar les regles del joc".

mostrar que existia alternativa pacífica i democràtica al conflicte. En resum, sentim una gran i profunda satisfacció."

Josep Lliteres, membre de l'executiva d'Unió Mallorquina (UM), assegura que "no ha estat fàcil que el Parlament de Catalunya l'aprovés, i fa l'efecte que serà encara molt més difícil que l'aprovi en els termes actuals el Congrés dels Diputats, la qual cosa, des d'un punt de vista de partit nacionalista, com UM, projecta una ombra sobre tot el sistema constitucional, perquè no seria correcte ni adequat que allò que ha aprovat el Parlament català no prevalgui. De tota manera, només quan vegem què fa el Congrés podem avaluar exactament la situació, i serà el moment en què tots ens haurem de plantejar si l'actual edifici constitucional s'aguanta o bé si

torcar-ho a la baixa. Ens provoca molta il·lusió perquè, a banda del que és, resulta ser gairebé el mateix que des del PSM reclamam per a Balears en els elements fonamentals. Justament per això ara serà l'hora que PP i PSOE de les Illes es retratin. Veurem què fa el president Matas, que s'ha passat tant de temps dient que voldria el mateix que aprovàs Catalunya. I què farà el PSOE, el secretari general del qual, Francesc Antich, digué recentment, i és una vergonya, que no vol per a Balears el finançament a l'Estatut, blindatge de competències i tracte bilateral amb l'estat tot i que el PSOE a Catalunya ho ha votat."

Víctor Maceda
Miquel Payeras